

Г. Сладки и добри сприка́званита бѣватъ, ко-
гѧ желѧймы ѿ чисто сердце доброто си еди́нъ
дрѹгимъ.

Іѡсифъ прѣлъ брата си Веніаміна сасъ тѣй-
зи рѣчи. Бѡгъ да та помѣлва, чѧдо!

Благочестіви размышленіята.

Сердцето Іѡсифово сѧ разгорѣло сасъ го-
рѣшта люкѡвь, когѧто видѣлъ малѣкѧтъ си
брѧтъ Веніаміна. Господи Іисѹсе! азъ мога
тебе да назовѧ свой брѧтъ, макаръ и да ни
самъ та виждѧлъ въ лице. Яла колко ли мно-
гѡ вѣселъ и блаженъ шѧ да бѧда, когѧ сѧ оу-
достѡѧ да глѣдамъ тебе, Хрѣстѣ мой Іисѹсе
лицѣ сасъ лицѣ на небѣто!

І С Т О Р І Я К.

Заради какъ сѧ и́завѣлъ Іѡсифъ на
своѣти си брѧтъѧ.

Бытіѧ гл. ѡд. и ѡе.

Быт.
гл. ѡд
ѡ. ѡ.

Когѧто шѣли да сѧ забарнатъ Іѡси-
фовыти брѧтъѧ вторѣѧтъ пѧть въ кѧ-
шинатъ си дѡмъ, тогѧсъ Іѡсифъ по-